

Sestra Clareta: Božie milosrdenstvo je druhé meno nášho Boha

Sestru Claretu z Kongregácie sestier Matky Božieho Milosrdenstva som prvýkrát počula hovoriť o Božom milosrdenstve minulý rok, na sviatok Božieho milosrdenstva. Pamätám si, že som bola vtedy úplne očarená pokojom, ktorý z nej sálal. Preto som sa na tento rozhovor veľmi tešila.

Aká bola vaša cesta k Božiemu milosrdenstvu? Ako ho prežívate dnes?

Božie milosrdenstvo, a teda priamo milosrdný Ježiš ako osoba ma pritiahol ešte v období dospievania, keď som hľadala odpovede na svoje životné otázky i voľbu povolania. V tom čase sa mi dostala do rúk brožúrka Ježišu, dôverujem Ti, v ktorej boli modlitby svätej Faustíny Kowalskej, a tie ma veľmi oslovili. Preto som sa snažila „dopátrať“ priamo k jej Denníčku. V tom čase boli v slovenčine vydané len

„výňatky“ z jej originálneho Denníčka, ale už to bolo pre mňa veľkým prínosom, pretože pri ich čítaní som si uvedomila, že táto svätica zažila Ježišovu nesmiernu lásku, že sa s ním stýkala v bežnom živote a že nám ho ukázala takého, akého moje ľudské, ženské srdce veľmi potrebovalo a aký je aj v skutočnosti. Milujúceho každého človeka osobnou, intenzívnou láskou až po obetu vlastného života.

V poslanstve Božieho milosrdenstva, ktoré nám Ježiš odovzdal práve cez svätú Faustínu, som našla odpovede na svoje otázky i veľkú nádej pre svoj život. A hoci som spočiatku premýšľala, že si možno raz založím rodinu, ale v maturitnom ročníku som už výrazne cítila, že ma Pán volá k rehoľnému životu. A pretože svätá Faustína ma veľmi oslovila, rozhodla som sa pre kongregáciu, v ktorej žila, teda

(pokračovanie na 2. strane)

Kongregáciu sestier Matky Božieho Milosrdenstva.

Ako prežívate vzťah k Božiemu milosrdenstvu dnes?

Od môjho vstupu do kongregácie uplynulo dvadsať rokov a toto obdobie pre mňa znamená naplnenie mojich najhlbších túžob slúžiť Pánovi a odovzdávať ľuďom okolo seba posolstvo Božieho milosrdenstva. O to viac to pociťujem a prežívam ako veľký dar a nezaslúženú milosť zvlášť v týchto pohnutých časoch a veľkej neistote, ktorá okolo nás prevláda, že je tu NIEKTO, kto nám prináša nádej a istotu, že nech by sa dialo čokoľvek, bude stále s nami. Veľmi krásne to vyjadrujú aj slová, ktoré Ježiš povedal svätej Faustíne: „Ľudstvo nenájde pokoj, kým sa neobrátí k môjmu milosrdenstvu.“ Ak sa teda budeme k nemu obracať, ten Boží pokoj nájdeme a stane sa nám zdrojom nadprirodzeného šťastia.

Čo všetko znamená pre človeka Božie milosrdenstvo?

Rada by som tu citovala svätého Jána Pavla II., ktorý povedal, že „Božie milosrdenstvo je druhé meno jeho lásky, ktorá sa zľutúva nad človekom a pozdvihuje ho z jeho slabostí, hriechu až k výšinám svätosti“. Druhým menom nášho Boha je Milosrdenstvo, a teda ak by som to chcela vyjadriť ešte konkrétnejšie, tak Boh, náš Otec, je pre záchranu každého svojho dieťaťa ochotný urobiť úplne všetko. On chce každého z nás späť, nazad do svojho náručia, do svojho domova, ktorým je nebo. Preto nám dáva do popredia svoje milosrdenstvo, aby sme si ani pri svojich najväčších zlyhaniach nezúfali, ale so všetkým prišli za ním a so skrúseným srdcom ho prosili o odpustenie. Ježiš sa ponúka ako zdroj milosrdenstva, neodsudzuje. Potom je tu však zatratenie, ktoré je reálne. Ako je to možné? Vysvetlením je slobodná vôľa človeka, ktorú dostal ako dar od Boha a ktorú mu on nikdy nezvezme. Nebeský Otec nám počas celého nášho pozemského života neustále ponúka svoje milosrdenstvo. Po smrti však príde na rad jeho spravodlivosť. Svojím životom sa už dnes rozhodujeme, ako bude vyzerat naša večnosť. Preto Ježiš tak často zdôrazňoval svätej sestre Faustíne: „Nech sa nebojí ku mne priblížiť žiaden hriešnik. Spalujú ma plamene milosrdenstva, chcem ich vyliat na ľudské duše.“

Znamená to teda, že ak sa ponorím do Božieho milosrdenstva, nemusím sa báť zatratenia, naopak, budem spasený?

Áno, v prípade, ak ponorením sa do Božieho

milosrdenstva rozumieme čerpanie z krvi a vody, ktoré sú zdrojom Božieho milosrdenstva a odpustenia. Ježiš totiž vysvetľoval sestre Faustíne, keď sa ho opýtala, čo znamenajú dva lúče vychádzajúce z jeho srdca: „Svetlý lúč predstavuje vodu, ktorá ospravedlňuje duše, červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší... Šťastný, kto bude žiť v tieni týchto dvoch lúčov.“ A teda prijímať sviatosti. Lebo svetlý lúč symbolizuje sviatosť krstu a sviatosť zmiernenia a červený lúč Eucharistiu. Ak človek chce byť šťastný – nech nevynecháva zo svojho života tieto dva lúče. Sestre Faustíne povedal: „Šťastná duša, ktorá sa počas svojho života ponárala do prameňa milosrdenstva, lebo ju nezasiahne spravodlivosť.“

Viac na: <http://www.cestaplus.sk/cestaplus/clanok/sestra-clareta-rozhovor>

© Copyright www.cestaplus.sk

Myšlienky k Božiemu milosrdenstvu

- Prúd Božieho milosrdenstva nemôže preniknúť do nášho srdca, kým neodpustíme tým, čo nás urazili. Láska, podobne ako Kristovo telo, je nedeliteľná a Ježišove slová to jasne vysvetľujú: nemôžeme milovať Boha, ktorého nevidíme, ak nemilujeme brata či sestru, ktorých vidíme. (1 Jn 4,20) Ak odmietneme odpustiť našim bratom a sestrám, naše srdce sa uzatvára a jeho tvrdosť ho robí nepriepustným pre Otcovu milosrdnú lásku. Vyznaním hriechu a odpustením sa otvára srdce jeho milosti. (SSV : Katechizmus katolíckej Cirkvi. s.684)

- Aby sme mohli prijať Božie milosrdenstvo, musíme aj sami sebe odpustiť. Človek prežíva rôzne zranenia, sklamania a to zožiera jeho lásku k sebe i k ostatným. Stačí povedať Ježišovi: „Pane, som zranený a chorý. Pane, ak chceš, uzdrav a očisti môj život od môjho počatia až po túto chvíľu.“ (Tomislav Ivančič: Zústaňte ve mně, a já ve vás. s 57) A Ježiš v tú chvíľu vyleje Svoje milosrdenstvo na prosiaceho.

- Ježiš raz sv. Faustíne, ktorá veľmi trpela a bola z toho znechutená, povedal: „Dieťa, je pravda, že to všetko je utrpenie, ale inej cesty do neba niet okrem krížovej cesty. Ja sám som ju prešiel prvý. Vezd o tom, že je to najkratšia a najbezpečnejšia cesta. (Fragmenty z denníka bl. sestry M. Faustíny Kowalskej. s. 94-95)

- Nikto nemôže zmeniť sám seba a dať si lepšie schopnosti. Každý je len tým, čím je. Všetci sme rovnakí a preto všetci potrebujeme Boha. Je hrozné žiť tak blízko Boha, a pritom byť tak ďaleko od neho,

žiť tak blízko neba, a nebyť v ňom.

- Všetci ľudia sme ako bratia. Všetci máme rovnaký problém, všetci kričíme za Bohom, všetci potrebujeme spasenie. Všetci potrebujeme jeho milosrdenstvo, aby sme dostali silu oslobodiť sa z otroctva hriechu. Iba Boh môže zmeniť naša srdce. (Tomislav Ivančič: Zústaňte ve mně, a já ve vás. s 8)

- Hriech je to, kvôli čomu prišiel Ježiš na zem. Len

hriech ničí a ohrozuje tvoj život! Nie Boh! Žiadny iný nepriateľ neexistuje, len hriech. Človeku nie je nepriateľom človek, ale hriech. Hriech je choroba. Rovnako ako chorého nezabíjame ale posielame do nemocnice a liečime ho, tak aj hriešnika nesmieme nenávidieť, ale mu prejavovať lásku, pomáhať mu, aby sa uzdravil. Z hriechu nás môže zachrániť jedine Boh a jeho milosrdná láska. (Tomislav Ivančič: Zústaňte ve mně, a já ve vás. s 11-13)

Boh - Božie milosrdenstvo

O tejto Božej vlastnosti sme hovorili už v hesle o Božej dobrotivosti a štedrosti. Tu treba pripomenúť, že túto dogmu Prvý vatikánsky koncil (1870) zdôrazňuje takto:

„Boh je... nekonečný čo do rozumu, vôle a každej dokonalosti.“ (DS 3001).

Táto Božia vlastnosť nie je síce výslovne vyhlásená za článok viery, ale je jasne vyslovená vo Svätom písme, v Tradícii, Magistériom a je všeobecným presvedčením celého kresťanstva.

Božie milosrdenstvo je najkrajšou Božou vlastnosťou. Boh nás miluje oveľa lepšie, než si to myslíme. Miluje nás väčšou, božskou láskou. „On vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých.“ (Rim 8, 32). Takou láskou nemôže milovať ani jedna matka, ani to najmilšie dieťa. Boh vôbec nemôže byť zlý. Veď je sama Dobrota. Je to Božia dobrota voči telesnej i duševnej ľudskej biede, z ktorej rád a ochotne pomáha. V milosrdenstve ukazuje Boh svoju veľkomyselnosť, ochotu odpustiť aj najťažšie hriechy, trpezlivosť, keď hriešnikov netrestá hneď, ale volá ich k pokániu a ponúka im svoju milosť.

Dôkazy zo Svätého písma:

Sväté písma neoslavuje žiadnu Božiu vlastnosť tak často, ako práve Božie milosrdenstvo k hriešnikom.

„Milostivý a milosrdný je Pán, zhovievavý a dobrotivý nesmierne“ (Ž 102, 8).

„Dobrý je Pán ku každému a milostivý ku všetkým svojim stvoreniam“ (Ž 144, 9).

„Oslavujte Pána, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky“ (Ž 117, 1).

Božie milosrdenstvo a odpustenie je veľmi zreteľné v Starom zákone, kde Boh neraz odpúšťa a sľubuje odpustenie izraelskému ľudu, najmä skrze prorokov - Izaiáša, Ezechiela a Jeremiáša.

V Novom zákone sa Božie milosrdenstvo najlepšie a najkrajšie prejavilo pri vtelení Božieho Syna za

účelom vykúpenia ľudského pokolenia. Sv. Ján to vyjadril slovami:

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (Jn 3, 16).

O veľkej Božej dobrote a láske k ľuďom píše aj sv. Pavol v Liste Títovi. Zdôrazňuje, že Boh nás nespasil „pre spravodlivé skutky, ktoré sme my vykonali, ale zo svojho milosrdenstva“ (Tít 3, 5).

Sám Pán Ježiš o svojom poslaní vyhlásil, že neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov (Mt 9, 13). Toto svoje nekonečné milosrdenstvo vyjadril v mnohých podobenstvách, ako napr. o stratenej ovci (Mt 18, 12-14; Lk 15, 4-7), o stratenej drachme (Lk 15, 8-10), o márnotratom synovi (Lk 15, 11-32), o dobrom pastierovi (Jn 10, 1-18). Aj on sám preukázal milosrdenstvo, napr. Samaritánke (Jn 4, 1-42), Zachejovi (Lk 19, 1-10), lotrovi na kríži (Lk 23, 39-43), a i. Lukášovo evanjelium je zvlášť bohaté na prejavy Božieho milosrdenstva.

Podľa sv. Pavla sám Boh je Otcom milosrdenstva a Bohom každej útechy (2 Kor 1, 3). Je bohatý na milosrdenstvo Ef 2, 4).

Božie milosrdenstvo nie je len výrazom Božej lásky a dobrotivosti, ale je zároveň aj prejavom Božej moci a velebnosti. Tak o tom čítame už v knihe Múdrosti: „Ty sa zmilúvaš nad všetkými, pretože si všemocný“

(Múd 11, 24).

Nekonečné Božie milosrdenstvo hlásajú a oslavujú takmer všetky strany Svätého písma. Niektoré, ako napr. Piata kniha Mojžišova (Deuteronomium) a 40-66. kapitola proroka Izaiáša, sú akoby evanjeliá milosrdenstva Starého zákona. Slová žalmistu v 135. Žalme, kde hovorí a opakuje, že „jeho milosrdenstvo je večné“ (verš 1) sú akoby mottom dejín spásy.

Táto Božia vlastnosť má byť obrazom Božieho života v nás. Boh je Dobro a Láska, preto obidve vlastnosti majú byť aj podstatou kresťanstva a kresťanského života. Podľa Pánových slov práve milosrdní a láskaví dosiahnu milosrdenstvo (porov. Mt 5, 7).

Dôkazy z Tradície:

Sv. Hieronym hovorí:

„Milosrdenstvo mierni spravodlivosť, spravodlivosť mierni milosrdenstvo.“ Autor týchto slov chce vyjadriť myšlienku, že Božie milosrdenstvo a spravodlivosť sú spojené v obdivuhodnej harmónii. Medzi nekonečným Božím milosrdenstvom a najvyššou Božou spravodlivosťou nemôže byť rozpor, lebo obidve dokonalosti majú základ v Božej svätosti (porov. Ž 84, 11).

Sv. Tomáš Akvinský pripomína, že v každom Božom diele je základným koreňom milosrdenstvo, lebo tvory na prvotné bytie nemajú nijaké právo, ale dostávajú ho z púhej Božej dobroty.

Ruženec Božieho milosrdenstva

Na začiatku sa modlí:

Otčenáš, Zdravas', Mária, Verím v Boha.

Na veľkých zrnkách:

Večný Otče, obetujem Ti Telo a Krv, Dušu i Božstvo Tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista na odčinenie našich hriechov i hriechov celého sveta.

Na malých zrnkách:

Pre Jeho bolestné umučenie, maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom

Na konci sa modlí (3 x): Svätý Bože, svätý Mocný, svätý Nesmrtný, zmiluj sa nad nami i nad celým svetom.

“Ak strom padne južne alebo severne, ostane ležať na mieste, kam padol” (Kaz 11,30)

Kam po smrti padne strom tvojej duše, tam bude musieť ostať naveky. Niet strednej cesty! Alebo budeš navždy kráľom v nebi, alebo navždy otrokom v pekle. Keď svätý Ján Zlatoústý uvažoval o boháčovi, ktorý sa pokladal za šťastného na tomto svete, pretože bol bohatý, ale potom bol uvrhnutý do pekla a o Lazárovi, ktorého pokladali za úbožiaka, pretože bol chudobný, ale nakoniec šťastný v nebi, zvolal:

“ Nešťastné šťastie, ktoré zavlieklo boháča do večného nešťastia! Ó, šťastné nešťastie, ktoré uviedlo úbožiaka Do večného šťastia!”

Keď sa rúbe strom, kam padne? Padne tam, kam sa nakláňa. Kam sa nakláňaš ty, brat môj? Aký život vedieš?

Sv. Alfonz Mária de' Liguori, Vo svetle večnosti

